

NOG EEN ANDERE BRON OP DE LEMELERBERG?

door

J.G.J. Kuiper

Zes jaar geleden schreef ik in het Cb (266: 1002) over een oude Ansichtkaart voorstellende een kudde schapen bij een waterplas. Het onderschrift luidde: 'Onnen, schaapherder bij de bron op de Lemelerberg. Het ging erom die bron te lokaliseren om na te gaan of daarin *Pisidium personatum* zou kunnen leven. Ik ben daarop begin 1993 het gebied zelf maar eens wezen verkennen. Het was die dag mistig winterweer, wat de oriëntatie bepaald niet vergemakkelijkte. Uitgaande van de in dit jaargetijde verlaten uitspanning aan de Onnerweg, maakte ik in het gebied van de Lemelerberg een wandeling van twee uur zonder iemand tegen te komen die mij wegwijs zou kunnen maken. Vanaf de Onnerweg wandelde ik noordwaarts door de brede, door oude beuken omzoomde allée langs het monument - 1813. Aan het eind daarvan sloeg ik links af langs de twee 'ravijnen', die met hekwerk beschermd waren tegen zomerse recreatie-erosie. Naalldhout, jeneverbes, berken, heide. De Archemerberg, die geologisch een deel van het Lemelerberg-complex vormt, is bedekt met heide en verspreide juniperus. Op het hoogste punt is een oriëntatie-tafel. Ik ging westwaarts langs de koepelvormige Looberg die een fraai voorbeeld van een glaciële stuwwal is. Nergens een spoor van water.

Via de Oude Raalterweg en de Onnerweg kwam ik weer bij mijn uitgangspunt. Ik trof er de bazin van de uitspanning en toonde haar de Ansichtkaart. Zij keek er aandachtig naar, maar herkende de situatie niet. "De bronnen liggen onder een grote rhododendron", lichtte zij toe, "vlakbij de Dikke Steen". Ik ging weer op stap en vond de steen en een reusachtige rhododendron. De kroonwijdte was naar schatting wel 30 meter! Daaronder, in de humeuze aarde, twee armdikke gaten in de grond. Er welde helder water uit. Het vloeiende af in een 'beekje' van 10 tot 20 cm breedte. De bodem bestond uit wit zand, met een dunne laag humus. Ik nam er enkele schepjes van, maar vond er geen enkele *Pisidium* in. Het terrein daar is dichtbegroeid met jeneverbes, zelfs tussen de takken van de rhododendron door. Van de bron uit is er geen enkel vergezicht zoals op de Ansichtkaart, waarvan ik hierbij een reproductie geef (pagina 23, red.), in de hoop dat te enigertijd iemand deze bron zou kunnen lokaliseren op een gedetailleerde kaart.